

I přes relativně nízkou nadmořskou výšku 332 – 336 m n. m. se dají v hliništi nalézt také exempláře čolka horského.

Díky výskytu chráněných obojživelníků a plazů byla lokalita zařazena do systému Natura 2000 jako Evropsky významná lokalita (CZ0813469).

V prostorách hlinišť naleznete rovněž několik druhů plazů – zmiji obecnou, užovku obojkovou, ještěrku obecnou, ještěrku živorodou a jejich blízkého příbuzného – slepýše křehkého.

Tato menší oáza v intenzivně zemědělsky a průmyslově využívané krajině je i útočištěm řady ptáků, z nichž někteří jsou chráněni zákonem: skřivan lesní, žluva hajní, krahujec obecný, bramborníček hnědý, strakapoud prostřední, strakapoud jižní a dalších 37 druhů.

Území přírodní památky hojně navštěvují turisté, houbaři a je častým cílem rodinných výletů. Návštěvníci se bližší informace dozvědí na deseti zastaveních naučné stezky, která v délce cca 700 m prochází kolem všech hlavních částí hlinišť.

Lokalita je celoročně volně přístupná a slouží také k realizaci ekovýchovných programů krnovského Střediska ekologické výchovy, které je jedním ze zařízení Městského informačního a kulturního střediska Krnov.

Další informace můžete získat v Turistickém informačním centru na Hlavním náměstí, které poskytuje rovněž služby ekoporadny, nebo přímo na Středisku ekologické výchovy, které nově sídlí v budově kina na náměstí Míru 14. Zde si mohou organizované skupiny objednat rovněž exkurzi po Starém hliništi s odborným výkladem.

Kontakt:
telefon 776 593 987
e-mail: sevkrnov@krnov.cz

Tento materiál vznikl v rámci projektu „Rozvoj environmentálního poradenství EPIC (environmentálních poradenských a informačních center) v Moravskoslezském kraji“, financovaného Státním fondem životního prostředí a Ministerstvem životního prostředí ČR.

Materiál nevyjadřuje stanoviska MŽP ČR, SFŽP a Moravskoslezského kraje.

Vydalo Městské informační a kulturní středisko Krnov

www.mikskrnov.cz

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU

Ministerstvo životního prostředí

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

PŘÍRODNÍ PAMÁTKA

STARÉ HLINIŠTĚ

EKOPORADNA

**miko
KRNOV**

Přírodní památka

Staré hliniště

k. ú. Krnov - Horní předměstí

Přírodní památka, vyhlášená v roce 1989 jako chráněný přírodní výtvar, je příkladem, jak se může i lidskou činností přetvořená krajina postupným přirozeným vývojem (tzv. sukcesí) přeměnit v útočiště mnoha chráněných druhů obojživelníků, plazů a ptáků.

Území o rozloze 4,39 ha, které leží asi 2,5 km na sever od města Krnov, sloužilo v polovině 20. století jako lokalita k těžbě cihlářské hlíny. Ta byla přímo v místě zpracovávána v přilehlé cihelně. Po ukončení provozu byly technické budovy cihelny strženy a vytěžená, terasovitě uspořádaná jáma začala postupně zarůstat náletovými druhy bylin a dřevin.

V současné době jsou dvě třetiny území zarostlé náletovými dřevinami (především břízou, olší, topolem a vrbou). Část lokality tvoří porost lučního charakteru, který je uměle udržován kosením. Na louce a v jejím okolí je potvrzen sporadický výskyt vstavačů. Vemeník dvoulistý, okrotice bílá, prstnatec listnatý a bradáček vejčitý.

Lesy v okolí louky jsou pokryté porostem hruštičky menší.

Některé dříve prováděné botanické průzkumy uvádějí v lokalitě i kruštík tmavočervený a lilii zlatohlávek, ale v posledních letech se výskyt těchto druhů nepodařilo potvrdit.

Jako pozůstatek po těžební činnosti vzniklo na okraji jámy několik vodních ploch. Část z nich jsou plochy periodické a voda je v nich hlavně v jarních měsících, kdy jsou bohatě dotovány roztávajícím sněhem z okolních polí. Toho je někdy tolik, že voda zaplaví dno těžební jámy a díky těžko prostupnému jílu vydrží v lokalitě stát i několik dní. V případě přívalových dešťů může rozmáčením podloží vzniknout i riziko vývratu stromů, jejichž kořenový systém nenachází v bahně dostatečnou oporu.

Hlavním předmětem ochrany Starého hliniště je výskyt různých druhů obojživelníků a plazů. Jedním z nich je ropucha zelená, která využívala provozu cihelny nejen k rozmnožování, ale také k zimní aktivitě (žáby obývaly vytápěné prostory cihelny a díky bohaté potravní nabídce zde zůstávaly aktivní celou zimu). V současné době zde žije pouze několik jedinců tohoto zajímavého druhu.

V lokalitě nalezneme také ropuchu obecnou, rosničku zelenou, oba druhy kuněk (tedy k. obecnou i k. žlutobřichou).

Prostředí tůňek slouží i k rozmnožování čolka obecného, nebo čolka velkého. Ten je našim největším čolkem a zároveň nejdéle zůstává ve vodním prostředí. Samice a mláďata ve vodě dokonce i zimují. Dospělosti se dožívá relativně malý počet jedinců, neboť u tohoto druhu je celkem běžný kanibalismus.